

[Holdgaard.]

Retning —, at det i England væsentlig er en Arbejderforsikring, hvorved der betales et Bidrag baade af Arbejdsgivere og Arbejdere plus et Statstilskud.

Nej, det forekommer mig, at det eneste Land, som man med nogen Ret og ogsaa med Styrke kan henvise til, er Tyskland; det er altsaa Tyskland, som det konservative Folkeparti maa tage deres Tilflugt til med Hensyn til de Velsignelser, der er flydt af en saadan Forsikring.

Naar vi saa ser paa, hvem der herhjemme har beskæftiget sig med de foreliggende Forslag, maa man sige, at næsten alle har talt imod disse Forslag. Vi anser dem for det, de er, i Bund og Grund urimelige, uretfærdige og reaktionære, og derfor kan de, som sagt, ikke vente Støtte fra os, men vi vil modarbejde disse Forslag.

Men efter at jeg har sagt dette — jeg haaber, man forstaar det, det er sagt saa klart og tydeligt, at det ikke er til at misforstaa —, vil jeg gerne tilføje, at vi forstaar saa udmærket godt, at Forslagene er fremsat, for man har jo givet et Løfte til visse Kredse om at fremsætte saadanne Forslag. Man har talt om det saa længe til Befolkningen, at det er blevet et Krav, der stilles. Naar man allerede har givet det faste Former ved Landsraadsrådet i 1915, er det forstaaeligt, at man nu faar det ført frem her, inden Partiet helt skilles ad; for mere end tre Standpunkter vil det dog være uheldigt for Partiet at have i et saadant Spørgsmaal, naar man endelig en Gang skal føre det frem.

Jeg forstaar derfor meget godt, at man har fremsat Forslaget, og det, der er sket ved Fremsættelsen, er jo i Virkeligheden dette, at det konservative Folkeparti i sin Hjælpeløshed kommer til Rigsdagens andre Partier med Bøn om, at de vil hjælpe dem ud af den Forlegenhed, de er kommet i, og være med til at bygge et brugeligt Forslag op.

Derfor synes jeg, det lyder nærmest komisk, naar den ærede Ordfører i sin Tale forleden — den staar Spalte 4699 — siger:

„Efter lange Overvejelser og efter nøje Vurdering af alle Forhold er vi naaet til vort Standpunkt.“

Det er altsaa tre Standpunkter, som jeg

har sagt, for der foreligger to Forslag, og der er antydnet et tredje.

Vi er ikke uvillige, men villige til at hjælpe de Konservative ud af Forlegenheden i det Spørgsmaal. Hvis de vil høre efter et godt Raad, skal de opgive det urimelige, det uretfærdige, det reaktionære Forslag, som de her har lagt paa Tingets Bord, lade det forblive det Lig, som Ministeren i Virkeligheden har gjort det til, og saa, hvis de vil noget, bygge paa et rimeligt og retfærdigt Grundlag. For vi har fremdeles Sympati for at finde en Form, hvorved man kan knytte frivillig Forsikring til Aldersrenten. Den Ret, vi har givet de gamle, som de har for Tiden, ønsker vi ikke at være med til at fratage dem, den vil vi værne om. Men vi vil være med til at arbejde for at finde en Form, hvorved man kan knytte frivillig Forsikring til Aldersrenten, og om saa er, skal vi ogsaa gerne fremsætte Forslag i den Retning.

Det kan kun glæde mig, at den Tanke finder Forstaaelse. Jeg forstod af den højtæredede Ministers Udtalelser, at han ikke var fremmed for en saadan Tanke, og det ærede Medlem Hr. Stauning, som var Ordfører for Socialdemokratiet, sagde jo ogsaa i Slutningen af sit Foredrag, at fra Arbejdernes Side var man ogsaa villig til at medarbejde paa et Forslag, hvorved man knyttede en frivillig Forsikring til Aldersrenten. Det glæder mig overordentligt, thi jeg tror, det er en Vej til maaske at faa slaaet hele den Diskussion ned, som det efter min Mening er unødigt at blive ved at spille Tid paa her i Landet, Diskussionen om den afgiftsfri Understøttelse eller den tvangsmæssige Udskrivning.

Vi vil gerne være med til dette med en saadan frivillig Forsikring, fordi vi godt forstaar den Trang, der er hos mange: at de gerne vil have ligesom en Følelse af, at de selv i saa høj Grad som muligt har bidraget til deres Forsørgelse. Det vil være rimeligt at imødekomme denne Trang, hvis man kan finde en Udvej dertil, men vi tror, man skal imødekomme den ad Frivillighedens Vej og ikke gennem Tvang.

Vi mener ogsaa, det er rigtigt at ansøre til Opsparing, og det er en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz i den Artikel i „Ber-